

ต้นกล้าศิลปิน คิด-วาด-เขียน

สวัสดีครับ คุณครู
ศิลป์สิรินธร โรงเรียน
ศรีนครินทร์วิทยา จ.เลย
เยาวชน 50 ชีวิตกำลังงาน
กับการลากเส้นเป็นรูปร่าง

สดจาก
เยาวชน

ตามจินตนาการ มีจำนวนหนึ่งไปเร็วถึงขั้นเริ่มลงสี
ทั้งที่เพิ่งมาถึงที่หมายเมื่อเช้านี้ แต่อาจารย์ผู้สั่งงานไม่เห็นว่าจะมีปัญหาอะไร
ต่อการทำงานศิลปะ โจทย์แรกจึงเริ่มต้นตั้งแต่เมื่อทุกคนก้าวเท้าเข้าสู่ห้องประชุม
ศูนย์ศิลป์สิรินธร

ค่ายพัฒนาศักยภาพทางศิลปะของเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษด้านทัศนศิลป์
หรือ Art Camp for Talent Development นำโดย ครูสังคม ทองมี ศิลปินผู้มีความ
สามารถมาฝึกฝนเด็กที่มีศักยภาพและมีความสามารถพิเศษด้านทัศนศิลป์โดยเฉพาะ

วันแรกของค่ายมักเป็นวันสนุก วันแห่งสันตนาการ วันแห่งการเล่น พบปะทำ
ความรู้จักเพื่อนใหม่ แต่สำหรับค่ายนี้ไม่ใช่เช่นนั้น

ครูศิลปะประจำค่ายทั้ง 4 คน คือ ดร.อภิชาติ พลประเสริฐ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รศ.ทินกร กาษรสุวรรณ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม
และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผศ.ธีรวัฒน์ งามเชื้อจิต คณะมัณฑนศิลป์
มหาวิทยาลัยศิลปากร และ ผศ.วุฒิกร คงคา หัวหน้าภาควิชาจิตรศิลป์ สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พร้อมใจกันสั่งงานชิ้นที่ 1

“วาดอะไรก็ได้ที่อยู่ในใจคุณ วาดอะไรก็ได้ที่อยากจะบอก”

“เป็นการดูพื้นฐานว่าเราควรให้อะไรกับเด็กต่อ เพราะเรื่องฝีมือไม่น่าห่วง เด็ก
กลุ่มนี้ส่วนมากมีอร่ามวิไลมาแล้วทั้งนั้น แต่เราให้วาดเพื่อดูว่าหัวข้อที่เราเตรียมจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้าง “ความกล้าคิด กล้าวาด กล้าเขียน” ที่ขยายประสบการณ์ของพวกเขา จากงานศิลปะที่แสดงทักษะการวาดไปสู่การนำเสนอแนวคิดจากภายใน โดยเทคนิคที่ต่างไปจากที่คุ้นเคย และสามารถบรรยายเนื้อหาหรือคอนเซ็ปต์ของภาพได้อย่างสอดคล้องกับผลงานที่ตนเองนำเสนอ

เด็ก ๆ ทุกคนรู้สึกว่าคุณเองมีพัฒนาการทางความคิดเพิ่มขึ้นมาก แม้วันแรกหลายคนจะขังง ๆ และ

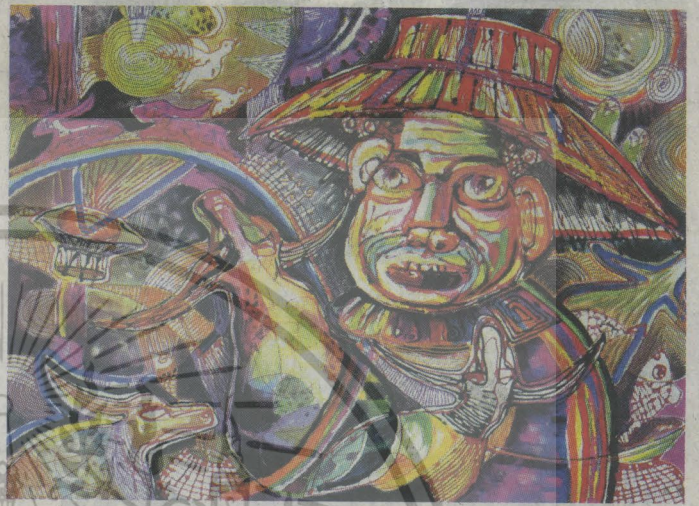
สื่อนั้นจะเหมาะสมกับเขาหรือเปล่า”

ดร.อภิชาติ ผู้จัดการค่ายกล่าวพร้อมเน้นว่า ค่ายนี้ไม่ต้องการสร้างทักษะให้เด็กอีกแล้ว เพราะส่วนมากที่มีทักษะคืออยู่แล้ว สิ่งที่เขาต้องการคือเรื่องความคิดหรือไอเดียมากกว่า

ด้าน ผศ.วุฒิกรให้ความเห็นว่า “เด็กต้องการเวลาและการวิจารณ์ หลักสูตรที่เราทำคือย่อการเรียนระดับปริญญาตรี ดังนั้น เนื้อหาที่เขาเรียนคือที่เด็กมหาวิทยาลัยเรียน ที่สำคัญคือจะได้วิจารณ์จากอาจารย์ที่กรุ๊ปที่เขาวาด”

รศ.ทินกรเสริมในประเด็นดังกล่าวว่า “เนื้อหาที่เล็กเซอร์คือระดับมหาวิทยาลัย เด็กบางคนเข้าใจ บางคนไม่เข้าใจไม่เป็นไร แต่เขามีพื้นแล้ว พอไปเรียนปี 1 ปี 2 เขาจะไปเร็ว”

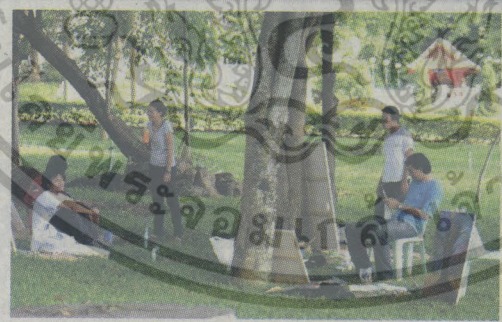
ในส่วนผลงาน อาจารย์ทั้ง 4 ท่านเห็นตรงกันว่า เด็กมักมองข้ามเรื่องใกล้ตัว แต่ไปวาดอะไรที่ไกลตัว เป็นประเด็นทางสังคม ผศ.ธีรวัฒน์มักถามเด็กกลับเสมอว่า ทำไมไม่เลือกวาดภาพนี้ ภาพบอกอะไร ตรงไหนที่บอกอย่างนั้น ฯลฯ ถ้าเด็กตอบไม่ได้แสดงว่าประเด็นนั้นไม่ชัดเจน ยังไม่เข้าใจ ทำให้ตอบคำถามไม่ได้ ผลคือ “ไปวาดมาใหม่” หรือไม่กี่ “ไหนตรงสกดตรงมาเพิ่มอีก 2-3 รูปจ้ะ”

รู้สึกว่าคุณต้องทำงานทุกวัน ไม่เหมือนค่ายที่เคยเข้าร่วม แต่พอวันท้ายๆ ความคิดเริ่มตกผลึก เริ่มรู้สึกว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นนำไปใช้และพัฒนาตัวเองได้มากทีเดียว

“แต่ก่อนคิดว่าจะทำอะไรควรมีกฎเกณฑ์ของมัน วาดคนก็ต้องมีขา มีแขน แต่พอมาฟังอาจารย์บรรยายก็เปลี่ยนไปเยอะ จะวาดคนก็วาดอย่างอื่นแทนได้ เป็นการเปิดความคิดมาก ผมรู้สึกว่าตัวเองพัฒนาแบบก้าวกระโดดไปไกลเลยครับ มันคิดอะไรออกเยอะ ไม่ตั้งใจ มันใจมากขึ้นด้วย เมื่อก่อนจะคิดมาก จะใส่

หลักสูตรตลอด 12 วัน เน้นเนื้อหาที่ช่วยให้เด็ก “สลัด” ความเคยชินกับการใช้ทักษะใช้พู่กันกับการวาดภาพ เปิดโลกไปสู่การคิดและจินตนาการ การเรียนรู้เทคนิคทางศิลปะอีกมากมายหลายแขนง ที่สำคัญคือการบรรยายและการสาธิตการวาดภาพโดยศิลปินระดับชาติ อย่าง อ.พิชัย นรินทร์ ศ.ปริษา เตาทอง ศ.วิโชค มุกดามณี และการชวนออกนอกกรอบโดย คุณณิวัตติ กองเพียร นักวิจารณ์งานศิลปะชื่อดัง

ช่วงสุดท้ายครูจะช่วยกันวิจารณ์และคัดเลือกผลงานที่ดีที่สุดของเด็กไปแสดงงานทั้ง 50 คน สิ่งที่ได้ก็จะได้จึงไม่ใช่การฝึกฝีมือแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึง

อะไรไว้ตรงไหน” วัชรระ ปางจันทร์ หรือ แจ็ค จากโรงเรียนฝางจินุปลั้ม จ.เชียงใหม่ กล่าวถึงความประทับใจ

ในขณะที่กำลังสนทนา พรหมเมตตา นักเรียนชั้นม.5 โรงเรียนศรีสงครามวิทยา จ.เลย ผู้กวาดรางวัลจากผลงานศิลปะของตนเองจนนับไม่ถ้วน หนึ่งในเยาวชนที่ได้รับเชิญให้มาเข้าค่าย กล่าวว่า “ดีใจที่ได้มาเข้าค่าย เป็นการสร้างประสบการณ์ให้ตัวเอง มีโอกาสได้เรียนลัด เรียนล่วงหน้าเหมือนนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ทำให้เราได้พัฒนาฝีมือขึ้น ประทับใจคณะวิทยากรมาก แต่ละคนเก่งมาก ให้คำชี้แนะ คอยบอกสิ่งที่เราผิดพลาด บอกว่าเราควรจะทำอะไรเพิ่มเติมในงานของเราอย่างไร”

ด้าน ครูเกียรติ เกียรติศักดิ์ ม่วงมิตร คณะทำงานจาก สสอ. หน่วยงานที่สนับสนุนการจัดค่ายครั้งนี้ กล่าวว่า “จัดค่ายครั้งนี้ประสบความสำเร็จมาก ทั้งเป็นจุดเริ่มต้นของประเทศในการส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านศิลปะ นักเรียนในค่ายได้รับบรรยากาศฝึกฝนอย่างเข้มข้น มีพัฒนาการทางศิลปะเพิ่มขึ้นมาก เราได้ผลงานศิลปะจากนักเรียนที่มีคุณภาพชนิดที่ส่งประกวดระดับนานาชาติได้อย่างสบาย” ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่ายศิลปะครั้งนี้ จึงไม่ได้เป็นการสร้าง “นักวาดภาพ” แต่เป็นการปัก “กล้าคิดปิ่น”

